

РЕШЕНИЕ

№ 5829

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6297** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на мл. юрисконсулт Б. П. в качеството си на процесуален представител на Комисията за защита на потребителите (КЗП) срещу решение, постановено по НАХД № 8010 по описа за 2010г. на СРС, НО, 95-ти с-в.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на съдпроизводствените правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Поддържа, че в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Моли касационната инстанция да отмени обжалваното решение.

Ответната страна – [фирма] чрез процесуалния си представител адв. К. К.-Т. възразява срещу доводите, изложени в касационната жалба, намира същите за неоснователни и неправилни. Моли да се остави жалбата без уважение и да се потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София град, IX касационен състав, като обсъди доводите на

страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95 състав е отменил изцяло наказателно постановление № К-6283 от 15.04.2010 г., издадено от Е. Б. Д. – директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, оправомощен съгласно заповед № 598 от 22.08.2006г. на Председателя на КЗП, с което: 1. на основание чл. 216, вр. чл. 77, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), за нарушение на чл. 77, ал. 1 от ЗЗП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева; 2. на основание чл. 216, вр. чл. 77, ал. 3, т. 2 от ЗЗП, за нарушение на чл. 77, ал. 3, т. 2 от ЗЗП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева и 3. на основание чл. 219 от ЗЗП, вр. чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредбата за условията и реда за изтегляне от пазара, изземване от потребителите и унищожаване на опасни стоки и за реда за обезщетяване на потребителите в случаите на изземване на опасни стоки, за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от същата наредба на на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

След анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства съдът е приел за установена следната фактическа обстановка:

На [фирма] е съставен от А. П. М. – на длъжност „главен специалист“ при РД-С. на КЗП, АУАН № К – 6283/09.03.2010г. за това, че при извършена проверка на 27.01.2010г. в обект магазин за детски дрехи № 1027, находящ се в [населено място], СБ „И.“, база 1 са установени нарушения на изискванията на чл. 77, ал. 1 от ЗЗП, чл. 77, ал. 3, т. 2 от ЗЗП и чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредбата за условията и реда за изтегляне от пазара, изземване от потребителите и унищожаване на опасни стоки и за реда за обезщетяване на потребителите в случаите на изземване на опасни стоки.

Впоследствие е издадено обжалваното наказателно постановление № К-6283 от 15.04.2010 г., издадено от Е. Б. Д. – директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, оправомощен съгласно заповед № 598 от 22.08.2006г. на Председателя на КЗП.

Съдът е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в нарушение на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а именно наличие на неяснота относно датата на извършване на твърдяните нарушения, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице

Касационната жалба е подадена в срок и същата е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Не са налице твърдяните съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

В допълнение следва да се посочи, че решението е постановено при правилно прилагане на материалния закон. Правилно е прието от СРС, че наказателното постановление е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до неговата незаконосъобразност, изразяващи се в нарушаване на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1,

т. 5 от ЗАНН. Като е стигнал до тези правни изводи, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. В решението са изложени подробни и задълбочени мотиви относно допуснатите съществени процесуални нарушения в хода на административно - наказателното производство. Направени са обосновани изводи относно приложението на материалния и на процесуалния закон. Фактическите констатации и правните изводи, формирани от първостепенния съд се споделят напълно от настоящата инстанция. За да предизвика ефекта на правораздавателен акт за налагане на административно наказание, НП следва да отговаря на установени от закона реквизити - чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Съдът правилно е приел, че наказателното постановление не е индивидуализирано съгласно изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН по отношение на посочените в него дати, от които не става ясно кога е извършено административното нарушение. Неспазването от страна на административнонаказващия орган на изискването на цитираната норма от ЗАНН в издаденото наказателно постановление да бъде посочено не само мястото, където е извършено нарушението, описание на нарушението, обстоятелството, при които е извършено, доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение, но и на датата, на която е извършено нарушението води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, доколкото районният съд в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59 - 63 от ЗАНН, следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Като установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 от ЗАНН.

В конкретния казус, както процесното НП, така и АУАН не отговарят на установените от закона реквизити - липсва дата на извършване на нарушението, като същата не е дори определяема. Касае се за нарушение на императивните разпоредби на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Посочването на точната дата и мястото на извършване на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено, както и посочването на съответната правна норма в нейната цялост на извършеното нарушение са основни елементи от състава на твърдяното нарушение и са абсолютно необходим и задължителен реквизит, както на АУАН, така и на НП, видно от чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Така констатираните процесуални нарушения, допуснати в хода на административнонаказателното производство са от категорията на съществените и опорочават наказателното постановление изцяло и водят до неговата отмяна.

По така изложените съображения касационната инстанция намира, че не са налице твърдяните от касатора отменителни основания и обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 и чл. 223 от Административно-процесуалния кодекс вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение, постановено по НАХД № 8010 по описа за 2010г. на СРС,
НО, 95-ти с-в.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.